MAATALOUS

Kannattaahan tämäkin kokeilla.

TAMMELALAINEN VILJELIJÄ JUKKA SIMELIUS OHRAN VIENNISTÄ KIINAAN

Polar Oats testaa ohran vientiä konteissa Kiinaan

Autoilija Veikko Rantanen ja Polar Oatsin Tomi Virolainen valmistelivat konttia ohran lastausta varten.

VILLE-PETTERI MÄÄTTÄ

Konttikauppa saattaa mullistaa viljamarkkinat lähivuosina, kun viljaa voidaan toimittaa edullisesti ympäri maailmaa kaikenkokoisille toimijoille.

Tammelassa lastattiin maanantaina rehuohraa merikontteihin, jotka lähtevät loppuviikolla Helsingin Vuosaaresta kohti Kiinan Qingdaoa.

TAMMELA (MT)

Tammelalainen viljanviljelijä **Jukka Simelius** seuraa hieman epäillen, kun viljasiilosta lastataan ohraa kuuden metrin eli 20 jalan merikonttiin. Alkukankeuksien jälkeen työ sujuu ja ohra sujahtaa kontin sisälle viritettyyn nylon-pussiin. Maanantaina täytettiin kaksi konttia, 43 tonnia mallaskelpoista ohraa.

Parin kuukauden päästä ohrakonttien pitäisi olla Qingdaon satamassa Pohjois-Kiinassa. Vuosaaresta kontit menevät Hampuriin ja sieltä Suezin kanavan kautta Kiinaan.

Simelius suostui mukaan, kun Polar Oatsin toimitusjohtaja **Tomi Virolainen** pyysi. Vaivaa on enemmän kuin rekkaa lastattaessa, mutta Virolainen lupasi 15 euron lisähinnan tonnilta.

”Kannattaahan tämäkin kokeilla.”

Virolaisen mukaan kyse on kokeilusta. Kiinaan lähtee viisi konttia, yhteensä noin sata tonnia ohraa. Viljelijä saa tilin alle 30 päivässä.

Suomi ja Kiina sopivat ohran vientiprotokollasta ja viennin avaamisesta maa- ja metsätalousministeri **Jari Koskisen** (kok) vienninedistämismatkan yhteydessä helmikuussa. Kauran sopimus on tehty jo aiemmin.

Virolainen oli mukana matkalla. Toisessa matkalaukussa oli vaatteita ja toisessa viljanäytteitä.

Vientinäkymät lähes rajattomia

Virolainen oli neuvotellut kaupasta alustavasti jo ennen helmikuun vierailua. Vastapuoli on iso viljan välittäjä. Kaupan yksityiskohtien hierominen vei pari kuukautta.

Kiinalainen välittäjä kertoi aluksi haluavansa ostaa 20 tonnia rehuohraa viikossa. Virolainen tulkitsi, että ostaja haluaa maailman viljamarkkinat, muttei uskalla ennustaa, milloin niin käy.

Viljanviljelijä Jukka Simelius Tammelasta seurasi ohran lastausta yhdessä vävynsä Jani Kaskelan (vas.) kanssa.

viljan merikontissa. Pian tuli kuitenkin tarkennus, että tarvetta olisikin 20 miljoonalle kilolle viikossa.

Siihen ei Polar Oatsin eikä edes suomalaisten rahkeet riitä, sillä määrä on noin puolet Suomen ohrasadosta. Ostaja halusi ohran edelleen konteissa ja kaupat tehtiin, kun ostajalle kelpasi pienempikin määrä.

”Kontti mullistaa viljamarkkinat”

Virolainen miettii uutta kauppaa Kiinaan, jos ensimmäinen sujuu odotetusti. Se voisi olla huomattavasti suurempi kuin ensimmäinen koe-erä, jos viljaa vain löytyy.

Laatuvaatimukset eivät ole ongelmia. Suomalainen vilja on pikemminkin liian korkealaatuista eivätkä ostajat halua maksaa laadusta, Virolainen sanoo.

Hänen mukaansa kiinalainen välittäjä on kiinnostunut kaikenlaisista viljoista ja öljykasveista.

Virolainen arvelee, että konttikauppa tulee mullistamaan maailmalla ja eräkoko on niin pieni, 20 tonnia, että asiakas voi olla pieni paikallinen mylly. Viljaa ei käsitellä sen jälkeen, kun se on lastattu tilalla konttiin.

Iso etu on sekin, että konttisatamia on paljon verrattuna viljasatamiin, jolloin kuljetusmatka lyhenee kummassakin päässä, Virolainen toteaa. Suomessa on vain kaksi isoa viljasatamaa, Naantali ja Rauma.

Kontin rahti Helsingin Vuosaaresta Kiinan Qingdaoon on vajaat 900 euroa.

Polar Oats on vienyt talven aikana 1,5 miljoonaa kiloa ohraa ja kauraa etupäässä Saksaan.

Polar Oats -yhtiö perustettiin vuonna 2007, kun haluttiin oppia kansainvälistä viljakauppaa.

Mukana on tuottajajärjestöjen lisäksi parikymmentä viljelijää.

VEIKKO NIITTYMAA

Rehusiilojen merkinnät puuttuvat vielä monelta tilalta

Lainsäädännön mukaan jokaisella kotieläintilalla on velvollisuus merkitä rehusiilonsa ja -varastonsa. Monelta tilalta merkinnät kuitenkin vielä puuttuvat.

Moveren laatu- ja turvallisuusasioista vastaava **Jussi Salomäki** kertoo, että rehuvarastojen merkintä on parhaiten hallinnassa sika- ja siipikarjatiloilla.

”Arvelen, että broileritiloista merkinnät ovat kunnossa yli 90 prosentilla, sikatiloista yli puolella ja lypsykarjatiloista alle puolella.”

Merkinnän tavoitteena on varmistaa rehun jäljitettävyys.

Kotieläintuottajan pitää pystyä jälkikäteen osoittamaan, mihin siiloon tai varastoon kukin tilalle tuotu rehuerä on purettu. Kun merkinnät ja kirjanpito ovat kunnossa, jokainen erä löytyy helposti, jos joudutaan esimerkiksi jäljittämään salmonellan saastuttamia rehukuormia.

Merkinnät ovat tärkeitä myös tilan talouden kannalta, Salomäki korostaa. ”Ne varmistavat, etteivät rehut mene sekaisin inhimillisen virheen takia. Kun jokainen eläin saa sitä rehua, jota sen kuuluukin saada, eläimet pysyvät terveinä eikä tilan liiketoimintaan tule keskeytyksiä.”

Merkin voi tehdä tai ostaa

Rehualan yhteinen työryhmä kirjasi muutama vuosi sitten hyvät toimintatavat rehuvarastojen merkitsemiseksi. Samalla laadittiin kaikille tiloille sopivat merkkimallit rehuvaraston ja -siilon tunnistamiseksi.

Jokainen tila voi itse päättää, miten varastonsa merkitsee, maalaako esimerkiksi kirjaimet tai numerot varaston kylkeen. Rehualan yhteiset merkit ovat yksi helppo tapa toimia.

> »Arvelen, että broileritiloista merkinnät ovat kunnossa yli 90 prosentilla, sikatiloista yli puolella ja lypsykarjatiloista alle puolella.«
>
> **JUSSI SALOMÄKI**

Merkkitoimittajien yhteystiedot löytyvät osoitteesta www.ett.fi.

Kunnon kokoisissa, kirkkaan keltaisissa ja heijastavissa merkeissä on merkittynä tilan tunnus sekä kunkin varaston numero.

Merkeissä on myös viivakoodit, mutta vielä tällä hetkellä rehutoimittajien järjestelmät eivät pysty hyödyntämään niitä.

Helpottaa kirjanpitoa

Rehuvarastojen merkitseminen helpottaa tilan rehukirjanpitoa, Salomäki muistuttaa.

Kun varaston numero ilmoitetaan tilauksen yhteydessä, se merkitään rahtikirjaan. Tällöin rahtikirjojen säilyttäminen käy kirjanpidosta.

Tässäkin asiassa pitää olla tarkkana, Salomäki korostaa. Liian usein käy niin, ettei tilauksen vastaanottaja muista kysyä varastotunnusta eikä asiakas huomaa sitä antaa. ”Jommankumman pitää muistaa se tilauksen tallennusvaiheessa.”

SATU LEHTONEN

PASI LEINO

Reijo Haapanen lisäsi torstaina siilomerkinnän uudehkoon oman viljan siiloon.

Raita Hurmeen oli viime torstaina helppo löytää Reijo Haapasen tilan siilo numero viisi.

> »Heijastavat merkit näkyvät myös hämärässä.

”Hyvät ja kestävät merkit”

Pöytyäläinen sianlihantuottaja **Reijo Haapanen** hankki rehualan yhteisesti suunnittelemat siilomerkit jo vuosia sitten, heti kun niistä alettiin puhua.

Kyltit ovat hänen mukaansa kestävät ja selkeät. ”Sääkään ei niitä virtytä, kun ne on tehty asianmukaisesta materiaalista.”

Heijastavat merkit näkyvät myös hämärässä.

Rehua tilatessa Haapanen mainitsee, minkänumeroiseen siiloon rehu toimitetaan.

”Jos tilauksen vastaanottaja vain muistaa merkitä numeron rahtikirjaan, väärinkäsityksen mahdollisuutta ei pitäisi olla.

Autokuskien kanssa jutellessaan Haapanen on kuullut, että kuljettajille annetaan usein ohjeita tyyliin ”se on se vanha siilo siellä toisen takana”.

Näin epätarkoilla ohjeilla toimitus on hänen mielestään arpapeliä.

SATU LEHTONEN

Agrimarketin Kasvuohjelman kasvinsuojelun neuvontapuhelin on avattu!

01076 83110

Jos sinulla on kysyttävää esimerkiksi tankkiseoksista, ruiskutusten ajoituksesta jne., soita 01076 83110.

Palvelu on avoinna joka päivä kello 8–18 heinäkuun 11. päivään saakka.

Puhelun hinta on 0,0835 €/puhelu ja 0,1209 €/min.

Lisätietoja: www.agrimarket.fi AGRI MARKET